

اول ماه مه روز اتحاد بین المللی کارگران خجسته باد

رفقای کارگر!

اول ماه مه روز اتحاد و همبستگی بین المللی کارگران فرا رسیده است. روزی که کارگران جهان دست در دست هم، وحدت طبقاتی و یگانگی مبارزاتی شان را علیه استثمار و تمامی نابرابری ها، اجبارها، بیداد و ستم به نمایش می گذارند. روزی که کارگران جهان، به عنوان یک طبقه واحد با به اهتزاز در آوردن پرچم های سرخ مبارزاتی، آگاهی، بیداری و اتحاد بین المللی شان را در مقابل طبقه سرمایه دار جهانی جشن می گیرند.

اول ماه مه، روز نبرد مشترک و همبستگی طبقاتی کارگران جهان علیه استثمارگران و روز پیکار مشترک و یگانگی کارگران علیه خصم طبقاتیست. در این نبرد عظیم، دو جهان در مقابل هم صف آرایی می کنند. یکی جهان کار و دیگری جهان سرمایه. یکی نیروی رهایی و آزادی و دیگری نیروی استثمار، ستم و بردگی.

در کشاکش هر روزه این نبرد جهانی است، که کارگران دریافته اند در مقابل دشمن واحد، در مقابل طبقه سرمایه دار جهانی، خود نیز باید متحد و یکپارچه باشند. خود نیز باید متشکل شوند، متحدانه به مبارزه برخیزند و به عنوان یک طبقه واحد، اتحاد و همبستگی ارتش بزرگ نیروی کار را علیه جهان سرمایه، جهان ستم و بردگی سازماندهی کنند.

طبقه کارگر، بر اساس خصلت طبقاتی و بنا به رسالت تاریخی خود، برای ایجاد یک سیستم اجتماعی سوسیالیستی مبارزه می کند. سیستمی که در آن ثروت تولید شده توسط نیروی کار مشترک، صرف آزادی، رفاه و تعالی همه آحاد جامعه باشد، نه متعلق به یک مشت افراد ثروتمند. طبقه کارگر می خواهد ابزار تولید و ماشین آلات کار و تمامی منابع ثروت جامعه، دارای مشترک همه زحمتکشان باشد. کارگران می خواهند از تقسیم بندی جامعه به طبقات استثمارگر و استثمار شده، فقیر و ثروتمند رهایی یابند. آنان می خواهند ثمره کار، تلاش و دست آوردها فکری بشری، برای ارتقاء و تعالی جمعیت کثیری از انسان هایی که کار می کنند، باشد، نه به عنوان ابزاری برای اعمال سرکوب و ستم بر کارگران و توده های زحمتکش مورد استفاده قرار گیرد.

اول ماه مه، روز اتحاد و همبستگی بین المللی کارگران، نمادی از مبارزه طبقه کارگر برای پی افکندن یک چنین جامعه ای است. جلوه ای از نمایش مبارزاتی و همبستگی جهانی رژه گردان های ارتش کار در مقابل نیروی سرمایه است.

کارگران ایران نیز که خود گردانی از این ارتش بزرگ نیروی کار و جزئی جدا ناپذیر از پرولتاریای جهانی هستند، در اول ماه مه باید به رغم حاکمیت رژیم اختناق و سرکوب، به طرق گوناگون و با دست کشیدن از کار، همبستگی مبارزاتی شان را با کارگران سراسر جهان، برای سرنگونی نظام سرمایه داری و استقرار یک جامعه نوین کمونیستی متشکل از انسان های آزاد و برابر و رها شده از هر گونه ستم و استثمار، نشان دهند.

رفقای کارگر!

بیش از سه دهه است که جمهوری اسلامی بر گلوی کارگران و توده های مردم ایران چنگ انداخته است. وخامت اوضاع معیشتی و شرایط اسفباری که رژیم سرمایه داری حاکم بر ایران طی سال های اخیر به طبقه کارگر تحمیل کرده است، اساساً قابل مقایسه با هیچ دوره ای از حاکمیت رژیم جنایتکار و ضد کارگری جمهوری اسلامی نیست.

هم اکنون بحران اقتصادی و گرانی لجام گسیخته بیش از هر زمان دیگری معیشت توده های کارگر را با خطر جدی مواجه ساخته است. به موازات فشارهای اقتصادی، افزایش استثمار، بیکاری، فقر و فلاکت تحمیل شده بر طبقه کارگر، اختناق و سرکوب رژیم دیکتاتوری عریان تشدید شده است. در طی یک سال گذشته، دستگیری و بازداشت کارگران پیشرو و فعالین کارگری ادامه یافته است. بسیاری از کارگران آگاه و فعالین کارگری به خاطر دفاع از منافع طبقاتی کارگران، به خاطر ایجاد تشکل های مستقل کارگری و به خاطر مبارزه برای افزایش دستمزد مورد تهدید، آزار و اذیت ماموران امنیتی رژیم سرمایه داری حاکم بر ایران قرار گرفته اند. تعدادی از آنان نیز بازداشت و هم اکنون در زندان ها تحت آزار و شکنجه هستند. اما، به رغم این همه فشار، به رغم این همه سرکوب و بگیر و ببند، نه تنها طبقه کارگر ایران از مبارزه برای تحقق مطالبات اقتصادی، اجتماعی و سیاسی خود عقب نشینی نکرده است، نه تنها مرعوب تهدیدها و سرکوب های آشکار و نهان نیروهای پلیسی و امنیتی پاسدار سرمایه نشده، بلکه بر آگاهی طبقاتی و خوی مبارزه جویی خود نیز افزوده است. وقوع صدها تحصن، راهپیمایی، تجمع اعتراضی در مقابل مراکز دولتی، ایجاد راه بندان و اعتصابات کارگری در مراکز تولیدی گویای رشد و ارتقاء مبارزات طبقه کارگر ایران طی یک سال گذشته است.

رفقای کارگر!

ناتوانی جمهوری اسلامی در پاسخ گویی به معضلات جامعه سرمایه‌داری، این رژیم را با بحران های اقتصادی و اجتماعی شدیدی مواجه کرده است. تعمیق بحران های اقتصادی، اجتماعی جمهوری اسلامی طی چند سال گذشته، بحران سیاسی ژرف و عمیقی را در هیئت حاکمه دامن زده است. بروز درگیری ها و کشمکش های لاینحل جناح های مختلف درون حاکمیت و بازتاب بیرونی آن، صرفاً بیانی از تعمیق بحران های اقتصادی، اجتماعی و سیاسی نظام سرمایه داری حاکم بر ایران است. نظامی که در همه جهات به بن بست رسیده و راه حلی برای بحران های اقتصادی، اجتماعی و سیاسی موجود ندارد.

با این اوصاف روشن است که سال ۹۲، سال آرامی برای جمهوری اسلامی نخواهد بود. بحران های رژیم تشدید و تضادهای درونی هیئت حاکمه باز هم عمیق تر خواهد شد. سیاست های جمهوری اسلامی در تمام عرصه های داخلی و بین المللی با شکست مواجه شده است. هم اکنون بسیاری از مراکز تولیدی کاملاً متوقف و بسیاری دیگر نیز با ظرفیت زیر ۵۰ درصد فعالیت دارند. میلیون ها کارگر و زحمتکش زیر خط فقر زندگی می کنند. در چنین وضعیتی، تشدید مبارزه طبقاتی و گسترش مبارزه برای بقاء و ادامه حیات امری اجتناب ناپذیر خواهد شد. طی سال های اخیر، مبارزه برای ایجاد تشکل های مستقل کارگری و مبارزه برای افزایش دستمزد از جمله مطالباتی بوده اند که کارگران ایران همواره برای آن جنگیده اند. به رغم انبوه مطالبات تلبانیار شده کارگران، مسئله آزادی های سیاسی یکی از مسائل مهم برای طبقه کارگر است که بدون آن نمی تواند از آزادی برپائی تشکل های مستقل برخوردار گردد.

طبقه کارگر ایران اگرچه برای براندازی نظام سرمایه داری و برقراری سوسیالیسم مبارزه می کند، اما نمی تواند تا تحقق این امر نسبت به موضوعاتی که هم اکنون و به صورت روزانه بقاء و تداوم زندگی آنان را تهدید می کند، سکوت نماید. در وضعیتی که کارگران ایران زیر چرخ دنده های پرشتاب لکوموتیو گرانی در حال له شدن هستند، مبارزه برای افزایش دستمزد و بهبود شرایط زندگی، مبارزه ای برای ادامه حیات و بقاء کارگران است. آنچه مسلم است، مبارزه برای افزایش دستمزد با مبارزه برای آزادی تشکل های مستقل کارگری گره خورده است. لذا، آزادی ایجاد تشکل های مستقل کارگری و افزایش دستمزد از جمله مطالبات فوری هستند که در اول ماه مه امسال نیز در صدر مطالبات کارگران قرار دارند.

رفقای کارگر!

به رغم حاکمیت رژیم سرکوب و اختناق در ایران، با صفوف به هم فشرده برای برگزاری باشکوه تر مراسم اول ماه مه، حول شعارهای آزادی تشکل و افزایش دستمزد تلاش کنیم. مبارزه علیه نظام سرمایه داری حاکم بر ایران را شدت بخشیم و با تمام توان و امکانات به هر شکلی که می توانیم در همبستگی عملی با کارگران تمام کشورهای جهان، شکوه پر قدرت گردان های به هم پیوسته نیروی کار علیه نیروی سرمایه را به نمایش بگذاریم.

رفقای کارگر!

سازمان فدائیان (اقلیت) فرا رسیدن روز اول ماه مه، روز همبستگی بین المللی کارگران سراسر جهان را تبریک می گوید و بار دیگر بر وحدت طبقاتی و تشدید مبارزه برای سرنگونی جمهوری اسلامی، برقراری حکومت شورایی کارگران و زحمتکشان و گذار به سوسیالیسم تاکید می ورزد.

زنده باد همبستگی بین المللی کارگران
سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی- برقرار باد حکومت شورایی
ناپود باد نظام سرمایه داری
زنده باد آزادی- زنده باد سوسیالیسم
سازمان فدائیان (اقلیت)
اردیبهشت ۱۳۹۲

کار- نان- آزادی - حکومت شورایی